

Дума про Кия та його славний рід

Богдан Чалий

Легенда

(Скорочено)

...Що на першій горі на стрімкій,
де дзвеніли тополі срібlistі,
жив полянин по імені Кий,
у затишнім зеленім обійсті.

Чорновусий, з високим чолом...
в синю рань, лиш півні прокричали,
з широченним кленовим веслом
Кий ішов на дніпровські причали.

Він тримав перевіз на ріці
і ладді конопатив не даром, —
звідусіль чужоземні купці
до полян прибували з товаром.

Як ударить веслом по воді, —
в небо хвилю зметне крутобоку.
Задивуються гості в ладді:
— Ну й полянин! Здоровий нівроку!

А бувало, на лови піде, —
богатирську покаже натуру.
Хай до рук навіть тур попаде, —
роги скрутить могучому туру.

...Що на другій горі між смерек,
де волхви[1] зупинялися віщі,
жив рудий, наче полум'я, Щек
у затишнім зеленім обійсті.

Ще умільством уславився Щек, —
мав щоднини митецьку затію...
Візьме глини та виліпить глек —
куплять глек у саму Візантію!

Що на третій горі, де обрив
ощиря[2] валуни[3] крем'янисті,
жив русявий і ніжний Хорив
у затишнім зеленім обійсті.

Тільки візьме він срібла шматок,
радість іскрою блисне у зорі.
Аж співає його молоток
та мережить полянські узори.

Од близьких і від дальніх дворів
до Хорива протоптані стежки.
Так не вміє ніхто, як Хорив,
для полянок кувати сережки.

...Над струмком, що петляв до Дніпра
між зеленого буйного дива,
оселилася Либідь-сестра
трьох братів:
Кия, Щека, Хорива.

Очі — терен, шовкова коса.
А усмішка, мов лагідний ранок!
Дивовижна і строга краса,
що траплялась лише між полянок.

В літню пору, було, до темна
конопельки, льонок вона брала.
На сорочки братам полотна
по сувою на кожного пряла.

...Трудовий, метикований люд
розселився навколо тригир'я.
І торгові шляхи звідусюд
пролягли на полянські подвір'я.

Та було не завжди без біди, —
буйно хмарили недруги обрій.
З полуденного степу сюди
часом потоптом сунули обри[4].

[1] Волхв — мудрець, віщун, чарівник.

[2] Ощиряти — робити видним.

[3] Валун — обточений дією води або льодовиків камінь.

[4] Обри — стародавні племена.